

משל ונמשל...

”ויען יוסף ויאמר זה פתרנו” (בראשית מ, יח).

כיצד מודיעים על שמועה רעה?

רופא בא לבקר חולה. אם הוא מגלה שיש תקוה שהחולה יחלים ממחלתו, הוא מזדרז לעודדו ולהאיץ בו שיקח את התרופות וייטב לו. אולם, אם הוא רואה שמצבו אנוש ואין סיכוי להטבת מצבו, הוא נמנע מלפתוח בדברים, והוא רק ממתין עד שבני המשפחה ישאלוהו מה מצבו של החולה, ואז הוא יענה להם ויספר להם על המצב החמור שבו נתון החולה.

הבדל זה בין הדיבורים השונים קיים לאו דוקא בעניני רפואה ומחלה, אלא בכל מקום שבו יש צורך להשמיע שמועות רעות.

עפ"י משל זה הסביר **רבי משה לנינסקי**, ראש ישיבת ראדין, את הפסוק: "ויען יוסף ויאמר זה פתרונו שלשת הסלים שלשת ימים הם". ויש להבין משום מה נשתנה הלשון כאן מלשון הפתרון הראשון. אצל שר המשקים כתוב: "ויאמר יוסף", ואילו בפתרון שר האופים נאמר: "ויען יוסף ויאמר"?

ההסבר הוא שאצל שר המשקים שעתיד היה לשוב על כנו, הזדרז יוסף לומר לו את פתרונו תיכף כששמע את החלום, ולכן נאמר: "ויאמר יוסף", הוא עצמו פתח בדיבור.

לעומת זאת, אצל שר האופים אשר גורלו היה לתליה, נאמר אצלו: "ויען יוסף", כי יוסף לא הרהיב עוז בנפשו לפתוח בדברים. הוא המתין לשאלות שר האופים וענה עליהן.

<div></div>	<div>שבת <i>שַׁבָּת</i> יום ראשון <i>יום ראשון</i> - <i>השבת והפולחן</i></div>
<p>הצבור היקר והקדוש מוזמן להגדיל תורה ולהאדירה.</p>	18.40: 18.40

<div></div>	<div>מכותלי בית המדרש בימי שישי ושבת</div>
---------------------------------------	---

* **ביום שישי בבוקר** שיעור עם מורנו הראש ישיבה מהשעה:

12.30 - 11.15 במסכת **בבא מציעא**, ואחרי כן תפילת מנחה.

* **בליל שבת** שיעור בשעה: 21.00 - 20.00.

* **וביום השבת**: אחרי תפילת הנץ מתקיים שיעור בהלכה - בהלכות ציצית סימן כ', עם הסברים למעשה ע"י מורנו ראש הישיבה (קידושא רבה אחר התפילה).

* **בשבת** בין השעות: 15.30 - 15.00 - שיעור כחצי שעה חומש עם פירוש הרמב"ן, ע"י מורנו ראש הישיבה. ואחרי כן בשעה 15.30 תפילת מנחה. **הצבור הקדוש מוזמן להגדיל תורה ולהאדירה.**

דבר המערכת.

עמוד התפילה...

*** אי"ה מדי יום מתקיים מנין בשחרית יחד עם בחורי הישיבה הגבוהה בוגרי ישיבות קטנות מצטיינים. הצבור היקר והקדוש מוזמן.**

קורבנות ב: 6.55. ישתבח ב: 7.30.

*** וכן מדי שבת, קורבנות ב: 7.15.**

אבות ו בני ם

אי"ה מדי מוצאי שבת קודש, אחר תפילת ערבית מוצאי שבת קודש, מתקיים לימוד של **אבות ו בני ם כבית מדרשו, הצבור הקדוש מוזמן לטעום ולהגדיל תורה ולהאדירה.**

בס"ד, שיעור תורה בקרית חיים...

כמו כן, הננו שמחים להודיע לציבור הקדוש, שמתקיים שיעור ע"י מורנו ראש הישיבה שליט"א מדי שבוע ביום שני בקרית חיים מערבית ברח' אברבנאל (בבית הכנסת הלבן-הקרוב לים) בהלכות שבת, מספר בן איש חי, **הציבור היקר והקדוש מוזמן להגדיל תורה ולהאדירה.**

רואים ישועה והצלחה!!

המעוניינים לתרום לאחת מסעודות הישיבה - לעלוי נשמת נפטרים, לרפואה, להצלחה, לזוג הנון, לזרע של קיימא או הצלחה בכל הענינים, התרומה לישיבה בִּסְךָ - 200 ₪"ח. ויהי רצון שבזכות החזקת התורה הקדושה, שתבורכו בכל מילי דמיטב. לתיאום בט"ל: 9847363 - 04.
או דרך בנק הדואר, מס' החשבון בבנק הדואר - 2598156.

זמני התפילות והשיעורים בימי החול לציבור הקדוש.

אי"ה, בבית מדרשו מתקיים מדי יום בשחרית תפילה כותיקין. להלן זמני הנץ החל משבת "וישלח, וישב"

יום	עלות השחר	שליח/תפילין	נץ
ש	4:58:00	5:20:45	6:14:15
א	4:58:45	5:21:45	6:15:15
ב	4:59:30	5:22:30	6:16:00
ג	5:00:30	5:23:15	6:17:00
ד	5:01:15	5:24:00	6:17:45
ה	5:02:00	5:25:00	6:18:45
ו	5:02:45	5:25:45	6:19:30
ש	5:03:30	5:26:30	6:20:30
א	5:04:15	5:27:15	6:21:15
ב	5:05:00	5:28:00	6:22:15
ג	5:05:45	5:28:45	6:23:00
ד	5:06:30	5:29:45	6:24:00
ה	5:07:15	5:30:30	6:24:45
ו	5:08:00	5:31:15	6:25:30

<div></div>	<div>מנחה: 12.40. ערבית ראשונה: 19.05. ערבית שניה: 22.00</div>
---------------------------------------	---

לכל אחינו "בית ישראל" עליה בתורה ויראת שמים, וחורף בריא ושמח.

המעוניינים לזכות לתרום ל"זכי הרבים", ע"י הוצאת עלון זה לאור, ע"י תרומה לישיבה בסך - 200 ש'. עם אפשרות לפרוסום, לעלוי נשמת או להצלחה בכל הענינים, או בחסות שתפורסם. אפשר לצור קשר עם המערכת בט"ל - 182434-0527 המעוניינים לתרום להחזקת המוסדות: מס' חשבון בנק הדואר - 2598156 תזכו למצוות.

בס"ד

עליון 691
דו שבועי

מקור הברכה

עלון בעניני פרשת השבוע, מוסר, הלכה, ואגדה. בראשות הרה"ג **אברהם טוויל הכהן** שליט"א ראש הישיבה הגבוהה לבוגרי ישיבות קטנות מצטיינים וכולל אברכים - "**חכמה ומוסר**". פניה"ק רכסים ת"ו, רח' התאנה 2 טל' - 9847363 - 04.

פרשת וישלח.

כל פרשה בתורה, נכתבה להפקת לקח. כך גם פרשת פגישת יעקב ועשיו. במישור הלאומי מספר המדרש, כי רבינו הקדוש היה מעיין בפרשה זו לפני פגישתיו עם שליטי רומי. אבל יש בפרשה זו הוראה גם לכל אדם ובכל זמן: שוהה אדם בבית הכנסת ובבית המדרש, הרי הוא בבחינת "יעקב איש תם, יושב אהלים". מצוי האדם בביתו, בקרב בני משפחתו, עוסק בחינוך בניו ברוח מורשת האבות - והרי הוא כיעקב אבינו וביתו. בזעיר אנפין, כמובן. כפי דרגתו ומצבו. אך יוצא האדם אל הרחוב, גם אם לצורך פרנסתו ולרגל עיסוקיו - אביו, כאן עומד הוא לפגוש ב"עשיו". בתרבות הרחוב, באווירת "איש שדה", בפריצות והתבהמות. פריצת כל גדר, שילוח כל רסן. "עשיו, וארבע מאות איש עימו". ארבע מאות שלוחות, כתמנון רב זרועות: הפריצות שבכרזות הרחוב, הפקרות הלבוש, ההתנהגות, הביטויים הנשמעים, מתקפה משולבת, מכל הכיוונים. שלא לדבר על התמונות והכיתוב בעתונות, המורידה את הרף עד למכנה המשותף הנמוך ביותר, ושואפת לגרות את היצרים הבהמיים ביותר, תוך רדיפת סנסציות זוּלה וריקוד על הדם. שלא לדבר על התקשורת החזותית וערצי הכבלים המשחיתים את הנפש והורסים בה כל חלקה טובה. "זה לעומת זה עשה האלקים": ככל שמתרבה האורה בהיכלי התורה, בישיבות ובכוללי האברכים, ככל שמתרבה שם הטהרה ומזדככות הנפשות, כך מתרבה האפלה בחוצות, פושה הסיאוב ומתעבה הרפש. "עשיו, וארבע מאות איש עמו"...

אם כן, מה העצה? איך יש להתמודד, כיצד יש להתכונן לפגישה? אין בעיה, יש לעיין בפרשה ולהפיק את לקחיה! כיצד התמודד יעקב? בשלושה דרכים התכונן: דורון, תפילה ומלחמה. והאמצעי הבולט ביותר, המפורט ביותר, הוא הדורון. הנסיון לפייס, למצוא חן, וההשתחויה שבע פעמים, עד החיבוק והנשיקה - בה ניסה עשיו לתקוע שיניו בצוארו של יעקב... האומנם, האם כך יש לצאת אל הרחוב ואוירתו, השחתתו וסיאובו? בגישת פיוס וקירבה!! הלב מסרב ... הלב מסרב לקבל זאת, אבל הלא כך כתוב בתורה...

אך, זהירות: במקרה זה הלב הוא הצודק! אבל כתוב בתורה? אכן כתוב, אבל יש לדעת כיצד להבין את הכתוב. וכבר השמיענו הגאון רבי ישראל מסלאנט זצ"ל כי התנאים הקדושים יכולים היו ללמוד מן המקרא, אבל אנו, המקרא אצלנו הוא כלימוד הקריאה, והגמרא והמדרשים - כלימוד החומש בזמנם! אי אפשר לנו להבין את המקרא אלא דרכם! ולעניננו, נביא סיפור מן הזוהר הקדוש. רבי חייא ורבי יוסי היו מהלכים בדרך. ראו אדם עטוף בטלית וחוגר חרב. אמר רבי חייא: "מהו אדם זה, צדיק או ליסטים?"

אמר לו רבי יוסי: "הר' נצטוינו לדון לכף זכות. והרי למדנו שאדם היוצא לדרך צריך להיכון לדורון, למלחמה ולתפילה, ואדם זה הולך בדרך, הטלית לתפילה והחרב למלחמה. ומאחר ששניהם בו, אין צריך לבדוק אחר הדורון". כשקרב אליהם נתנו לו שלום, ולא החזירם.

אמר רבי חייא: "רואה אתה שאין בו דורון, מכיון שאינו עונה שלום!"

החלו רבי חייא ורבי יוסי לשוחח בדברי תורה. כיון שראה אותו אדם שהם עוסקים בתורה, החזיר להם פניו ונתן להם שלום. אמר להם: "כשלא השבתי לכם בתחילה, במה חשדתוני?" אמר לו רבי יוסי: "שמא מתפלל היית, או מהרהר בדברי תורה".

אמר לו: "הקדוש ברוך הוא ידון אתכם לכף זכות כשם שדנתם אותי, אבל האמת היא שפעם הלכתי בדרך והקדים לי אדם שלום והשבתי לו שלום והתרועע עמי, ולפתע קם עלי להרגני ולגזול את רכושי, כי ליסטים היה, ואלמלא גיבור הייתי ממנו היה מציג אותי ככלי ריק. מאותו יום נדרתי שלא אשיב שלום אלא לצדיק ועוסק בתורה. ככתוב: אין שלום, אמר אלוקי, לרשעים".

קוראים אנו את הדברים, ותמהים: כיצד מתיישבים הם עם הנהגתו של יעקב אבינו עליו השלום, שהקדים את הדורון והרבה בו מאוד? ועיון בדבר מביא אותנו למסקנה שאין כאן כל סתירה: עשיו בא להורגו, ויש להקדים ולטכך את כעסו וזעמו. הן אי אפשר היה להתעלם מקיומו ולנתק מגע. אבל אותו אדם מהלך היה בדרך וחושש מהליסטים המתלווים להולכים. במקרה כזה - יש להתאזר בנשק נגדי ולהצטייד בתפילה. אבל דורון, חלילה וחס! אף לא אמירת שלום, שום חבירה וקשר ומגע! כמה מאירים הדברים. וכמה הם מדריכים ומכוונים!

פרשת וישב.

עשרות דרושים נאמרו על דברי הגמרא, המקשרים בין ימי החנוכה לפרשת השבוע: "אמר רב כהנא, דרש רב נתן בר מנימי בשם רבי תנחום, נר של חנוכה שהניחה למעלה מעשרים אמה (כעשרה מטרים) פסולה (משום שאין העין שולטת בה). ועוד אמר: מהו שנאמר (בהשלכת יוסף אל הבור) "והבור ריק, אין בו מים" מים אין בו, אבל נחשים ועקרבים יש בו". פירושים הרבה ניתנו למקור הלימוד, מנין שהיו בו נחשים. אם משום שיש כאן מיעוט אחר מיעוט: "והבור ריק, אין בו מים", ואין מיעוט אחר מיעוט אלא לרבות אם כפירוש רבינו תם שלמדוהו ממה שנאמר שהמדבר היה מקום "נחש שרף ועקרב וצמאון אשר אין מים", ועוד.

והנה, הנופל לתוך בור מלא נחשים ועקרבים, ודאי הוא שיכישוהו הואיל והוא דוחקם ומבהילם. אלא שנס נעשה לו ליוסף הצדיק, ולא הוכש. ועל כן מצינו במדרש שכאשר חזר יוסף מקבורת אביו סר לראות אותו בור ובירך: "ברוך שעשה לי נס במקום הזה". אבל האחים ודאי שלא ידעו שיש שם נחשים, ולא ראום באפולולית הבור. שהרי לאמיתו של דבר לא רצו להורגו, אלא להפחידו ולהרחיקו מהם (כפי שהוכיח באריכות בספר "הכתב והקבלה"). ועוד כתב הרמב"ן זצ"ל, שאילו ידעו שהיו שם נחשים וניצול, מבינים היו שצדיק הוא, שנעשה לו נס כזה, ולא היו מוכרים אותו כדי להרחיקו מחברתם. לסיכום, הבור נראה בטוח לחלוטין, "ריק, אין בו מים", ולא היו מודעים לסכנה הרוחשת בו. ואף לאחר מכן לא ידעו איזה נס גדול ארע כאן, ומאיזו סכנה עצומה ניצל אחיהם. וזה הקשר בין שתי המימרות שבגמרא: דעו, שמבטם של הבריות שטחי הוא. אינם נושאים עיניהם למעלה מעשרים אמה, ואינם יודעים מה בתחתית בור. על כן, אם בפירסום הנס חפצת, עלךך לשימו מול עיניהם ממש! הדברים נכונים כל כך, ונוקבים כל כך! מדליקים אנו את נרות החנוכה לציון הנס המופלא שנעשה בכף השמן, שהיה בו כדי הדלקה ללילה אחד ודלק שמונה ימים: "שעשה ניסים לאבותינו בימים ההם, בזמן (בתאריך) הזה".

ההמשך בעמוד הבא.

אסור לעיין בעלון זה בשעת התפילה, נא לשמור על קדושת העלון (גניזה).

<div></div>	<div>חיפה: 06 : 4</div>
<div></div>	<div>תל אביב: 16 : 4</div>
<div></div>	<div>ירושלים: 01 : 4</div>

ציאת השבת

חיפה: 16 : 5

תל אביב: 18 : 5

ירושלים: 16 : 5

ר'ת **חיפה**: 53 : 5

ר'ת **תל אביב**: 55 : 5

ר'ת **ירושלים**: 45 : 5

וישב

שבת מברכין

* **מפטירין**: כה אמר עוסב ב'.

המולד: יום שבת, שעה 13:39 ו 1 -

14 חלקים.

אי"ה, ראש חודש טבת יחול, בימים שבת וראשון, שבשבוע הבא.

זמני הזלקת נרות שבת

כניסת השבת

חיפה: 04 : 4

תל אביב: 14 : 4

ירושלים: 59 : 3

ציאת השבת

חיפה: 14 : 5

תל אביב: 16 : 5

ירושלים: 15 : 5

ר'ת **חיפה**: 51 : 5

ר'ת **תל אביב**: 53 : 5

ר'ת **ירושלים**: 42 : 5

